

СВІТ І ЙОГО ІСТОРІЯ

Ваш вид любить звеличувати історію, записувати її чорнилом на папері, відзначати, структурувати й організувати. Ви заповнюєте нею багатотомні праці, закарбовуєте її в пергаменті, увічнюєте звитяги раси людей у піснях. Коріння цієї пристрасної, скоріш за все, лежить у далекому минулому, коли ваш вид іще формувався. Незалежно від часу, місця чи культурної групи – щойно ви долаєте етап роздроблення черепів одне одного щелепами коньяк, прив'язаних до дрючків, ви із запалом шукаєте спосіб якнайкраще увіковічити цей факт заради примноження слави й на згадку нащадкам. Мабуть, саме тому історія людства неминуче стає історією війн і завоювань.

Попередні твердження народжене не з упередження. Навпаки, я один із небагатьох представників свого виду, які жили серед вас і, так би мовити, децю вами захоплювалися. Тому я спостерігаю за вашими досягненнями з великою цікавістю, нехай навіть деякі діяння й погляди вашої раси вимагають беззаперечного осуду і зневаги. Ба більше, я навіть наважуся схарактеризувати ваші вчинки як монструозні, адже саме *монстрами* ви часто називаєте види, відмінні від себе.

Але повернімося до історії або, точніше, сказань цього світу. Вони також часто розповідають історії війн і завоювань, але записані в літописи задовго до вашої появи.

Перші люди на цих землях

За древніми оповідями краснолюдів, найдавнішими мешканцями цього регіону були гноми. Інші стверджують, що непрямі

переростали в повномасштабну війну чи спробу винищення суцідів. Можливо, саме тому, попри культурні розбіжності та минулі чвари, відносини ельфів і краснолюдів лишаються вельми дружніми.

Прибуття людей

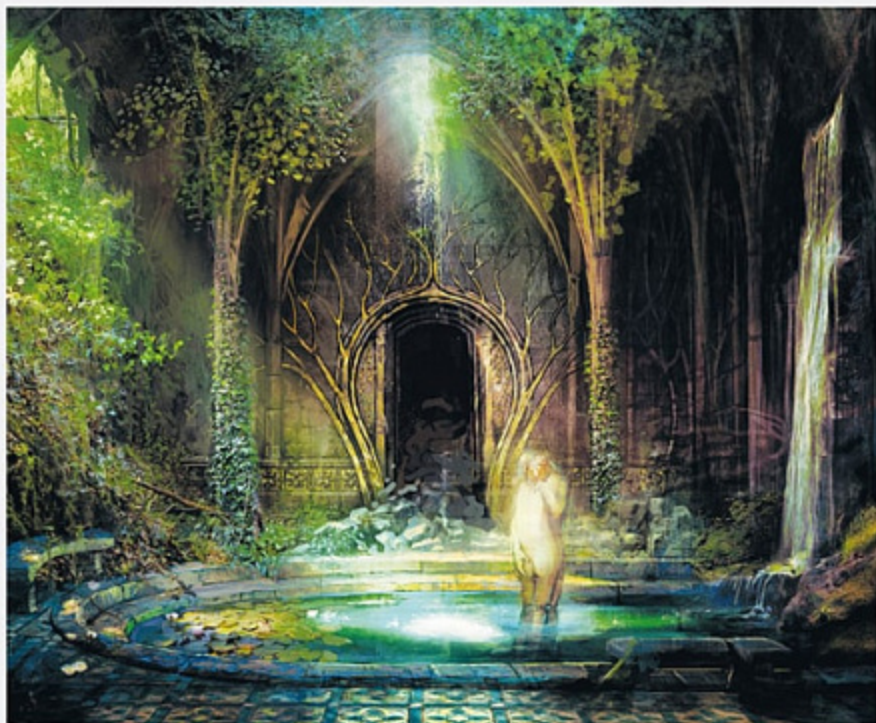
Загальновідомо, що ваша раса прибула в цей світ під час Кон'юнкції Сфер – великого магічного катаклізму, який донині лишається загадкою. Згідно з людськими записами, ця подія відбулася близько півтори тисячі років тому. Визначити тривалість цього процесу важко, але внаслідок з'явився багато інших істот – істот, які, беззаперечно, зародилися не в цьому світі.

«Ельфи переконані, що люди начебто з'явилися в цьому світі внаслідок Кон'юнкції Сфер, – це ще один доказ їхньої гндої, віроломної й проклятої богами натури! Бо що принесли та жахлива подія, на що та страшна катастрофа прирєкла людство? Вона породила темну і брудну магію, а отже, і чародіїв, які наслідують сякнутися до могутні й сил, підвладних по праву лише самим богам! Вона вдихнула життя в мерзених потвор, які несуть загрозу всім побожним і простим людям! Віра в нашу повну на цей світ у таку лиху годину – богохульство! Змова так званих Старших Рас, щоб насміятися з правди й узурпувати цей світ, який з ласки богів є спадком людства!»

— Уривок із промови Сітеберта, жерця з часів полювання на відьом (1272–1276)

Ельфійські руїни лишаються німими свідками складання, триумфу і занепаду Ен Сейдж. Будівель у хорошому стані лишилися небагато, оскільки ельфи ризикнули більшість своїх виробів перед втечею від різанини, яку влаштували люди, бо не бажали, щоб ті дісталися загарибникам.

Кон'юнкція Сфер також породила ще один феномен, а саме – магію, яка вилася у світ і стала, так би мовити, його невіддільною частиною.

Усе ж, як я вже зазначив, відтоді минуло п'ятнадцять століть, і справжня людська експансія регіону, який тепер має назву Північні Королівства, розпочалася відносно

нещодавно – близько п'ятисот років тому. Саме тоді відбулася подія під назвою «Висадка вигнанців», коли кораблі з людьми, які зведуть королівства Півночі, пристаїли до берегів дельти Понтару й гирла Яруги.

Важко сказати звідки взялися ці «вигнанці», оскільки ця ключову деталь легенди замовчують. Якщо їх справді вигнали, наважуся сказати, що причиною стала зовсім не їхня доброзичливість і приємна

ШЕРРАВЕДА

«Еліренн, Біла троянда з Шерраведду – вона вела нас у бій під час того останнього, відчайдушного зіткнення двісті весен толу. Тоді вірломність людей уже вкрива бруківку наших блосніжних міст кров'ю наших братів, і ми вже знали, що не перемажемо в цій війні. Наші лідери прагнули зберегти наш народ. Вони віддали наказ не лишати по собі для ворогів нічого. Ми змішали свої доміжки, розбили мармурові наляри, зруйнували блискучі фронтони і поवालми стружкі башти, вклучмо зі стінами нашої гордості й радості, тишиного Шерраведду. Ми зусили тікати, відступати в гори й будувати новий дім. Мусили перечікувати низалу людей, як морозної зимової ночі чекають приходу весті».

Але не Еліренн. Вона відмовилася тікати без бою, змішувати наші споруди та все, що нам любе. Ми пішли за нею, нехай вона й годувала нас ілюзіями про перемогу, а насправді обіцяла лише шанс померти гідно. І ми померли – з її іменем на пустях. За неї. За свій камінь і мармур. І за наш символ, за Шерраведд».

— Куанна еп Фінавейл, посестра Йорвета і босць-загону Скойа'таєлів

горами Амелл на півдні. Так народилися Північні Королівства.

Далекий південь

Землі на південь від гір Амелл розвивалися незалежно від своїх північних сусідів. Чи пов'язані люди, які утворили південні королівства, з представниками півдня етнічно, або чи мали вони спільного пращура з «вигнанцями», але їхні шляхи розійшлися багато років тому, – невідомо.

Щоб докопатися до правди, варто дослідити їхні легенди, хроніки їхніх королівств і генеалогію королів. Для цього потрібно відправитися далеко на південь і дістатися книжок в Імперській Академії, оскільки після завоювань цих земель Нільфгардом, саме там

мова, яка походить від Старшої Мови, а також їхні відмінні вірвання, значаї й більш розвинена культура.

Історія півдня підтверджує згадану раніше теорію про те, що історія людства завжди зводиться

зберігається більшість їхніх записів. Підкорені народи також були зобов'язані вивчити державну мову і наслідувати елементи культури переможця. Тому важко визначити скільки народів півдня насправді мають спільного зі своїми північними родичами.

Однак можна впевнено стверджувати, що принаймні одне королівство, яке пізніше стане частиною нільфгардської імперії, заснував зовсім окремий народ, що, ймовірно, проживав на цих землях більш як п'ять століть. Це підтверджує їхня повністю інакша

На півдні маленьке королівство Нільфгард повільно набирало сили шляхом завоювання своїх менших сусідів. Навдвоці його символ, Волево Сонце, стане гербом новоствореної і наймогутнішої у світі імперії.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Далеко вишайєть у перелесених лісах Беркліону. Рідко можна зустріти людину, що бачила цей світ, і ще рідше – ту, яка вижила і розповіла про це. Слідом і кривавих конфліктів параноїчних колись марних днів на несприятливих порогах людства.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

розповіді про старих жінок, які втомилася від життя й самотужки йшли в ліс без списів, не містять ані частки брехні.

Потреба відбиватися від цих загроз призвела до тренування нас, відьмаків. Ми мали стати захисниками людства, які виставлять проти пазурів та ікл темряви сталь, срібло й чари. Лютими сучими силами, здатними безстрашно крокувати долиною тіней і виступати проти будь-якого звіра. І, най йому, ми саме такі! Ми знищуємо те, що загрожує людям, – байдуже, чи це звірі, які вбивають заради виживання або насолоди з власної волі чи чужого напугу. Ми знімаємо чари, перенаправляємо прокляття, і захищаємо тих, хто не здатен захиститися сам. Так сформувалося наше братство і, хоча аншалося нас небагато, це наша суть і донині.

Вербування

Про походження потенційних відьмаків ходять багато чуток. Прості люди, а також погоничі й краснолюди-мідники вважають, що ми викрадаємо дітей прямо з селищ і садиб. Вельми часто, коли наш брат приїздить до селища, жінки швидко здійснюють гвалт, міцно притискають до грудей новонароджених

і закликають своїх бешкетників бігти до хати. Начебто у відьмака є час і бажання міняти обісрані підгузки, не кажучи вже про проблеми з прикладанням немовляти до необхідної цицьки...

Викрадати старшого хлопця також не має сенсу, бо це жахливий головняк і взагалі марна справа. Міжміські шляхи та завулки міст, не згадуючи храмові притулки й кола друїдів, переповнюють біженців, сироти, чий батьків забрала війна чи мор, або підлітки, яких кинули напризволяще, і вигнанці, які для своїх родин були не більшим, ніж іще один голодний рот. Для цих гульвіс шанс стати відьмаком був би нереальною можливістю, оскільки інакше доля пропонувала б їм померти з голоду чи задириувати решту свого короткого життя. Саме з цієї безодні знедолених і відкинутих ми обирали членів нашого Ордену.

Більшість знаходили чародії, які допомогли створити основу для тренування відьмаків. Іноді відьмак повертався зі шляху з новим рекрутом під боком. Інших передавали нам їхні ж опікуни – в основному байстрюків, небажаних дітей від першого шлюбу дружини, або просто п'ятих дітей, які не мали шансів успадкувати батькові землі, бо всі місця у будинку для різноробів уже позаймали здібні помічники.

Попередні сторінки: Ремісло відьмака вимагає від нього обладунків, які захищають і водночас дозволяють рухатися вільно. Кожен відьмак самостійно обирає закисий одяг залежно від особистих уподобань.

*У бач відьмака
вкладувалися на магію
в шовку й Златя. На відміну
від с клерикал чау магія
Златя вкладається
просто жасем рук.*

ПРО КОТІВ І ДРАКОНІВ

«Серед усіх тварин на землі лише двоє здатні пропускати крізь себе Силу: коті і дракони. Обидва види інстинктивно відчують місце перетину магічних потоків і часто вирішують там відпочивати. Це дивно, оскільки інші тварини уникають таких місць. Цю поведінку намагалися розтлумачити багато теорій, але жодні не вдалося пояснити її повністю. Щодо драконів деякі вчені стверджують, що вони безсумнівно використовують накопичену силу, аби літати, адже наука говорить, що настільки величезна і масивна істота не може відірватися від землі лише завдяки власним крилам.

З іншого боку вважається, що коті накопичують Силу, щоб підживлювати свою здатність бачити небажене. Інші гадають, що це природний талант котів, а енергію з місць перетину магічних потоків вони пускають на інші, невідомі цілі. Однією фактично безсумнівною доведє, що всі види колючих мають дивовижну здатність бачити істот з інших вимірів, невидимих створінь та прояви Сили».

— Уривок із «Темниці тьмниць» авторства майстрині Агнес з Гланвлала

Використання Сили

Особи, наділені магичним талантом, можуть використовувати Силу, яка проходить крізь природу і тримає разом чотири елементи навколо нас. Такий талант обов'язковий для практикування мистецтва магії. Оскільки, хоча чародій може недовго чаклувати завдяки власним життєвим силам, наслідки будуть суворими: від тимчасової слабкості й втрати свідомості до навіть смерті. Тому важливо мати змогу використовувати й обробляти енергію з безмежного резервуару навколо нас.

Сьогодні здатність витягати Силу – один із фундаментальних елементів базової освіти майбутнього

чародія. Деякі мають природний талант від народження, а іншим треба відточувати цю здібність довше. На перший погляд сам процес доволі простий. Насамперед він вимагає концентрації і відповідного фокусування, які дозволяють чародію налаштуватися на доступний резервуар енергії.

Проте для новачків цей процес використання Сили часто здається довгим, напруженим і неприємним. Випадки «контракції» – тобто неконтрольованого отримання енергії – доволі часті, але зазвичай призводять хіба до нешкідливого шоку і трапляються лише тоді, коли не вжито застережливих заходів. З іншого боку надзвичайно необачне чи необережне чаклування може призвести

Багато магів встановлюють у своїх лабораторіях алхімічне обладнання, хоча більшість вважають матеріальні дослідження лише допоміжним на шляху до справжньої магії: вивчення природи магії.

